

Derpaa foretoges den næste Sag paa Dagsordenen:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om Kørsel med Automobiler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 3915. Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 2683).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Formanden: Til Foretagelse af Sagen kræves Tingets Samtykke; jeg vil anse dette for givet, hvis der ikke forlanges Afstemning derover. (Ophold). Det er saaledes givet.

Pagh: Ved dette Lovforslags første Behandling her i Landstinget tog jeg Ordet for at anbefale at indføre forskellige Lempelser i Loven om Automobilkørsel. Desværre blev det ikke ved Sagens Behandling her i Landstinget og heller ikke i Folketinget til Lempelser, det blev snarere til Skærper. Naar man nu her i Rigsdagen ser med saa umilde Øjne paa Automobilkørselen, tror jeg, at det for en ikke ringe Del hidrører derfra, at man almindeligvis betragter Kørsel med Automobiler og Motorcykler som en Sport og ikke tillægger disse Kørselsredskaber videre praktisk Betydning. Jeg tror, at det er en ganske fejlagtig Opfattelse. Maa jeg nævne som Eksempler paa, i hvilken Grad disse moderne Køretøjer benyttes paa Fyn, at i en enkelt Jurisdiktion, det er Faa-borg med tilliggende Herred, er der indtegnet ikke mindre end 30 Motorcykler, hvoraf ca. 20 vedkomme Købstaden, der kun tæller 4000 à 5000 Indbyggere. Disse Motorcykler bruges især af Læger og Dyr-læger, men ogsaa af mange andre, Forretningsfolk især. Men ganske særlig for Lægerne og Dyr-lægerne have disse Befordringsredskaber en meget stor Betydning og derved ganske vist ogsaa for den Befolkning, som søger Lægerne og Dyr-lægerne. En enkelt Læge fra Sydfyn har opgivet mig, at de Tilfælde, hvor man nu, naar man henter Læge, skal benytte Hest og Vogn, ere blevne indskrænkede til $\frac{1}{10}$ af, hvad det har været tidligere. Det synes deraf at maatte kunne bevises, at disse moderne Køretøjer have faaet en virkelig praktisk Betydning, og at de ere til Lettelse ikke alene for Lægen, men ogsaa for den Befolkning, der søger Lægen; og de have jo i alt Fald den Fordel fremfor andre Køretøjer, at Lægen kommer meget

hurtigere til Stede. — Der er altsaa, som sagt, ved det foreliggende Lovforslag indført forskellige Skærper i Loven, og blandt disse er navnlig den, at Bødebestemmelserne ere blevne skærpede, og at Minimum af Bøden for Overtrædelse af Loven er sat til 50 Kr. Der er en Læge, ogsaa en fynsk Læge, der har beklaget sig over dette, idet han siger, at en hel Del af disse Smaa-overtrædelser ikke er en Følge af ond Villie, men af Tilfælde, som vedkommende ikke selv kan afvende. Han opgiver mig saaledes, at han en Aften ikke mindre end tre eller fire Gange havde det Uheld, at Lygten gik ud. Det var ganske imod hans eget Ønske, selvfølgelig, og det var ham ikke muligt at afvende det; og mange saadanne lignende Tilfælde kunne komme, som altsaa nu skulle straffes med en Bøde af mindst 50 Kr. — Naar Lovforslaget nu er kommet op her igen fra Folketinget, skyldes det jo den Omstændighed, at man i et enkelt Punkt har ændret Forslaget, og det er jeg meget glad ved. Medens der i Lovforslaget, som det gik her fra Landstinget, var indsat den Bestemmelse, at Loven skulde revideres senest 1911, har man i Folketinget ændret det til 1909. Vi have altsaa, hvis Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det nu er kommet fra Folketinget, Udsigt til, at Loven bliver Genstand for en Revision tidligere, end der ellers her fra dette Tings Side var tænkt. Det er en Ændring, som jeg er meget glad ved, og jeg kan saa desto lettere stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger.

Ordføreren (Nordby): Jeg skal ikke paa det nærværende Tidspunkt optage en Diskussion med det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) om denne Sag; det kunde jo i og for sig være fristende, men jeg tror ikke, at vi komme hinanden nærmere. Naar det ærede Medlem udtalte noget, der kunde lyde som en Bebrejdelse mod os, der ere imod Udvidelsen af Automobilisternes Rettigheder, tyder det paa, at det ærede Medlem mente, at vor Modstand var begrundet i ond Villie — jeg tror, at det ærede Medlem brugte dette Udtryk — mod Automobilerne, da maa jeg fralægge os dette Motiv. For mig stiller det sig saaledes, at jeg tager kun Hensyn til denne simple Ting, som jo for Resten er nævnt ved Sagens første Behandling, at vi ude paa Landet, som have bekostet Landevejene, dog gerne vilde have Lov til i Fred at kunne færdes paa disse Landeveje. Det, som der særlig er Tale om at forandre, er jo Retten til at køre paa Bivejene. De ere,